

Motion till riksdagen 2024/25:467

av **Nadja Awad m.fl. (V)**

En skola som är till för elever med neuropsykiatriska funktionsnedsättningar (NPF)

1 Innehållsförteckning

2 Förslag till riksdagsbeslut.....	2
3 Inledning.....	2
4 Skolans kompetens kring neuropsykiatriska funktionsnedsättningar.....	2
5 Bättre kunskapsinsamling om elever med funktionsnedsättningar	3
6 En lagstiftning som skyddar eleverna.....	4
7 Ett bättre föräldrastöd	4
8 Rätt kompetens hos de som möter personer med neuropsykiatriska funktionsnedsättningar	5

2 Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör tillsätta en utredning som utvärderar och föreslår utvecklingsområden kring skolans kompetens kring neuropsykiatriska funktionsnedsättningar och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med ett lagförslag som innebär att det garanteras att skollokaler tillgänglighetsanpassas utifrån elevers funktionsvariationer, oavsett om de är fysiska, psykiska och/eller kognitiva, och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med ett lagförslag som bygger på utredningen Uppföljning för utveckling – ett hållbart system för samlad kunskap om villkoren för barn och elever med funktionsnedsättning i förskola och skola (SOU 2023:95) och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med ett lagförslag liknande vårdens lex Sarah och lex Maria som innebär en skyldighet för personal i skolan att anmäla missförhållanden i skolan eller risker för det och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör tillsätta en utredning som utvärderar hur vården och stödet till anhöriga ser ut och hur kommunerna kan erbjuda ett individualiserat och flexibelt stöd som anpassas till anhörigas skiftande behov och tillkännager detta för regeringen.

3 Inledning

Tillgänglighet och delaktighet är en rättighetsfråga om att ge alla invånare samma demokratiska rättigheter och möjligheter i samhället. Att göra skolor, arbetsplatser, bostäder, transporter och offentliga lokaler mer tillgängliga skulle öka möjligheterna för personer med funktionsnedsättning att delta i utbildning, i arbetslivet och i samhällslivet som helhet.

Elever med icke synlig funktionsnedsättning – som neuropsykiatriska funktionsnedsättningar (NPF) – har rätt att få anpassad undervisning, både pedagogiskt, socialt och fysiskt. Det finns ett stort behov av kontinuerlig kunskapshöjning och fortbildning om neuropsykiatriska funktionsnedsättningar och neurologiska funktionsnedsättningar i form av bemötande, extra anpassningar och särskilt stöd. Vänsterpartiet anser därför att kontinuerlig kompetensutveckling av skolans personal om såväl synliga funktionsnedsättningar som neuropsykiatriska funktionsnedsättningar måste initieras.

4 Skolans kompetens kring neuropsykiatriska funktionsnedsättningar

Skolinspektionen har genom åren gjort många granskningar av särskilt stöd och extra anpassningar till elever. År 2023 kom myndigheten med en djupare tematisk

kvalitetsgranskning: Skolors arbete för en tillgänglig lärmiljö för elever med neuropsykiatriska svårigheter. Rapporten och granskningen handlar specifikt om hur hinder i lärmiljön identifieras och undanröjs för elever med neuropsykiatriska svårigheter utifrån elevernas behov.

Den riskbild som enligt Skolinspektionen låg till grund för deras granskning tydde på otillräcklig kunskap om hur undervisning kan utformas för att fungera bra för elever med neuropsykiatriska funktionsnedsättningar. Många elever som har en diagnos kan känna oförståelse i bemötandet. Det finns också risk att elevens kön kan påverka hur svårigheter uppmärksammas och bemöts i undervisningen.

I den fördjupande kvalitetsgranskningen undersökte Skolinspektionen hur 30 skolor arbetar utifrån två frågeställningar: Hur skolorna arbetar för att skapa en tillgänglig lärmiljö, utifrån de utmaningar som förknippas med neuropsykiatriska svårigheter, och hur rektorn arbetar med att skapa förutsättningar för att hinder i lärmiljön ska identifieras och undanröjas. Detta gällde både pedagogisk, social och fysisk lärmiljö.

Myndigheten konstaterade att det fanns brister hos 22 av de granskade skolorna. Hälften av skolorna med brister hade omfattande utvecklingsbehov. Enligt Skolinspektionen identifierar personalen sällan på dessa skolor vilka hinder i lärmiljön som eleverna riskerar att möta och därmed arbetar inte heller skolans personal för att undanröja dem. Bristande kompetens om vilka hinder elever med neuropsykiatriska svårigheter riskerar att möta i lärmiljön kan leda till att eleven ensam ses som bärare av problemen i stället för att koppla elevens agerande till de svårigheter eleven upplever och hur lärmiljön kan förbättras. Skolinspektionens rapport visar att det finns behov av omfattande åtgärder. Vänsterpartiet vill se en skola med fungerande stödfunktioner och som inte skapar hinder för elever med neuropsykiatriska funktionsnedsättningar.

Regeringen bör tillsätta en utredning som utvärderar och föreslår utvecklingsområden kring skolans kompetens kring neuropsykiatriska funktionsnedsättningar. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

Tillgängliga lärmiljöer i undervisningen är centralt för att elever med funktionsnedsättningar ska få möjlighet till likvärdig kunskapsutveckling som andra elever.

Regeringen bör återkomma med ett lagförslag som innebär att det garanteras att skollokaler tillgänglighetsanpassas utifrån elevers funktionsvariationer, oavsett om de är fysiska, psykiska och/eller kognitiva. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

5 Bättre kunskapsinsamling om elever med funktionsnedsättningar

För Vänsterpartiet är det viktigt att kunskapen om hur det går för elever med funktionsnedsättningar ökar. Därför behövs det bättre strukturer för att samla in nationell statistik över hur det går för elever med funktionsnedsättning. Utredningen Uppföljning för utveckling – ett hållbart system för samlad kunskap om villkoren för barn och elever med funktionsnedsättning i förskola och skola (SOU 2023:95) konstaterade att under lång tid har kunskapen om hur barn och elever med funktionsnedsättning har det socialt och kunskapsmässigt och om vilken tillgång till stöd de har i skolväsendet varit alltför bristfällig och fragmentarisk. Detta har inneburit att villkoren för denna grupp med barn

och elever i praktiken osynliggjorts, vilket i sin tur inneburit att det inte funnits tillförlitligt underlag för effektiva reformer och insatser.

Utredningen presenterade förslag i sitt betänkande som skapar förutsättningar för mer och bättre kunskap om villkoren för barn och elever med funktionsnedsättning. Utredningens bedömning är att förslagen väl balanserar samhällets kunskapsintresse och individers rätt till personlig integritet. Med en kontinuerlig uppföljning, som synliggör såväl kunskapsresultat och sociala villkor som stödinsatser, får samhället ett systematiskt och robust underlag för att förverkliga alla barns och elevers rätt till lärande och utveckling, motverka funktionsnedsättnings konsekvenser samt bättre uppväga skillnader i barnens och elevernas förutsättningar att tillgodogöra sig utbildningen. Vänsterpartiet stödjer ansatsen att bättre synliggöra villkoren för barn och elever med funktionsnedsättning i skolväsendet och förväntar sig att regeringen går vidare med lagförslag som bygger på utredningens förslag. Men vi instämmer även i Jämställdhetsmyndigheten synpunkter kring förslaget om förstärkt uppföljning av kunskapsresultat och stödåtgärder att all statistik som inhämtas och används är könsuppdelad.

Regeringen bör återkomma med ett lagförslag som bygger på utredningen Uppföljning för utveckling – ett hållbart system för samlad kunskap om villkoren för barn och elever med funktionsnedsättning i förskola och skola (SOU 2023:95). Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

6 En lagstiftning som skyddar eleverna

Inom vården och socialtjänsten finns lex Sarah som innebär att personalen i vissa verksamheter är skyldiga att rapportera missförhållanden. Det gäller bl.a. inom äldreomsorgen och omsorgen om personer med funktionsnedsättning. Även risk för missförhållanden måste rapporteras. Inom skolan finns inte motsvarande lagstiftning. Frågan har utretts för över tio år sedan men ledde aldrig till att något lagförslag lades fram. Vänsterpartiet konstaterar att mer behöver göras och att nuvarande lagstiftning inte räcker till för att garantera att elever får det stöd och de anpassningar de har rätt till.

Regeringen bör återkomma med ett lagförslag liknande vårdens lex Sarah och lex Maria som innebär en skyldighet för personal i skolan att anmäla missförhållanden i skolan eller risker för det. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

7 Ett bättre föräldrastöd

De allra flesta kommer någon gång i sitt liv vara anhörig till någon som behöver extra hjälp och stöd. Ibland bara under en kortare period, ibland kan behovet av stöd vara livslångt. Enligt Riksförbundet Attention, en intresseorganisation för personer med neuropsykiatriska funktionsnedsättningar (NPF) och deras familjer, har 7–9 procent av alla unga en NPF-diagnos, och de allra flesta av dessa individer har minst en anhörig och i regel flera som på olika sätt är involverade i den närståendes liv och välmående. Enligt en ny enkätundersökning från 2024 där Attention samlade in röster (4 600 enkätsvar) från anhöriga till personer med NPF vittnar alla om ett anhörigskap som på olika sätt påverkar den egna hälsan och livet i stort. För även om anhörigskapet naturligtvis

även innehåller glädjeämnen, så kommer det med stora utmaningar för de allra flesta med närstående som har NPF. De beskriver en starkt påverkad psykisk och fysisk hälsa, ekonomi och arbetssituation samt socialt umgänge. Tydligt blir också att vissa grupper är mer utsatta än andra, t.ex. anhöriga med egen diagnos och anhöriga till personer som har en neuropsykiatrisk diagnos med psykiatrisk tilläggsproblematik. Av de svarande är 92 procent kvinnor så arbetet kring att förbättra för anhöriga är därmed en viktig jämställdhetsfråga. Till detta kommer bristen på stöd och förståelse från omgivningen. Detta får inte bara konsekvenser för de anhöriga själva utan också för samhället i stort då många anhöriga behöver gå ner i arbetstid, sluta arbeta helt eller blir sjukskrivna på grund av exempelvis utmattning och depression. I dag varierar stödet som erbjuds mellan kommunerna och regionerna och få kommuner och regioner erbjuder individuellt anpassat och riktat anhörigstöd från anhörigkonsulent och/eller vård- och stödkoordinator. Från och med 2009 är det visserligen genom en ändring i socialtjänstlagen ett ska-krav att erbjuda stöd för anhöriga. Men kommunerna har inte resurssatt insatsen så att det räcker till individuellt stöd, utan de flesta kan endast erbjuda informations- och gruppaktiviteter.

Regeringen bör tillsätta en utredning som utvärderar hur vården och stödet till anhöriga ser ut och hur kommunerna kan erbjuda ett individualiserat och flexibelt stöd som anpassas till anhörigas skiftande behov. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

8 Rätt kompetens hos de som möter personer med neuropsykiatriska funktionsnedsättningar

Personer med NPF är kraftigt överrepresenterade inom samhällsvård, psykiatri, missbruk, kriminalitet och i kontakt med socialtjänsten – men kunskapen kring ämnet är långt ifrån vad den borde vara. I synnerhet är barn och vuxna med adhd och autism kraftigt överrepresenterade bland de som på olika sätt behöver stöd och hjälp från socialtjänsten. Trots överrepresentationen är inte NPF som kunskap en obligatorisk integrerad del i Sveriges socionomutbildningar. Kunskapen om NPF inom socialt arbete behöver höjas och därför bör alla högsolor och universitet i landet föra in kunskap om NPF i socionomutbildningar. Vänsterpartiet välkomnar därför att regeringen tagit initiativ till en utredning som ska göra en helhetsöversyn av socionomutbildningen, och vi kommer bevaka frågan om kompetens kring neuropsykiatriska funktionsnedsättningar.

Nadja Awad (V)

Maj Karlsson (V)

Daniel Riazat (V)

Vasiliki Tsouplaki (V)

Isabell Mixter (V)

Karin Rågsjö (V)